

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419200747
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Vančová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1419200747.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Vančovou v právnej veci žalobcu: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, G., zast.: JUDr. Peter Fratrič, advokát, so sídlom Timravina 9, Bratislava, proti žalovanému: O. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, G., zast.: VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 50 217 020, so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava, o zaplatenie 2.778,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.778,34 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.03.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.03.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.778,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.385,- eur odo dňa 20.12.2018 až do zaplatenia a zo sumy 393,34 eur odo dňa 13.03.2019 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.08.2018 v čase o 23.43 hod. na križovatke ulíc K. a D. v G. v O.Í. J. I., po predchádzajúcom slovnom konflikte, žalovaný napadol žalobcu, a to tým spôsobom, že ho opakovane sotil a následne ho päšťou pravej ruky udrel do oblasti brady, následkom čoho žalobca padol na zem. Tým žalobcovi spôsobil pomliaždenie tváre s otrasom mozgu, tržnú ranu v záhlaví ošetrenú chirurgickým zošitím, krvácanie pod mozgovú obalu lebky v čelovej oblasti mozgu vpravo liečené konzervatívne s hospitalizáciou od 04.08.2018 do 11.08.2018, a následnou práceneschopnosťou a dobou liečenia do 10.10.2018. Žalovaný bol právoplatne trestným rozkazom uznaný za vinného zo spáchania trestného činu voči žalobcovi, ktorému úmyselne ublížil na zdraví. Súd odkázal žalobcu so svojim nárokom na občianske súdne konanie. Pre účely vyšetrovacích úkonov v trestnej veci bol znalcom S. S. I. K. vypracovaný znalecký posudok, ktorý náhradu za bolestné stanovil vo výške 125 bodov. V roku 2018 je na určenie sumy náhrady za bolesť platná hodnota rovnajúca sa sume 19,08 eur. V zmysle zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia je preto náhrada za bolesť vo výške 2.385,- eur. Zamestnávateľ žalobcu vyčíslil sumu, ktorá by predstavovala jeho mzdu, ak by nedošlo k jeho práceneschopnosti za obdobie od 05.08.2018 do 10.10.2018 na sumu 1.706,36 eur (čistá mzda). Žalobcovi bola jeho zamestnávateľom vyplatená náhrada príjmu za obdobie jeho práceneschopnosti za obdobie od 05.08.2018 - 14.08.2018 vo výške 210,92 eur a za obdobie od 15.08.2018 do 10.10.2018 vyplatila Sociálna poisťovňa Bratislava žalobcovi nemocenské dávky v celkovej výške 1.102,10 eur. Na základe uvedeného si žalobca uplatňuje nárok na náhradu na stratu na zárobku vo výške 393,34 eur ako rozdiel medzi sumou, ktorú by dostal, keby nedošlo ku škodovej udalosti a sumou, ktorú mu vyplatil zamestnávateľ a Sociálna poisťovňa, a.s. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na úroky z omeškania

v zákonnej výške, za bolestné odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola obžaloba doručená súdu (19.02.2018) a zo sumy predstavujúcej náhradu na stratu na zárobku odo dňa podania žaloby na súd, t.j. odo dňa 12.03.2019.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V celom rozsahu spochybňuje nárok žalobcu na náhradu škody titulom bolestného a straty na zárobku a ním uplatnenú výšku považuje za neprimerane vysokú a umelo nadhodnotenú. Žalovaný má za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady pre priznanie uplatneného nároku. Žalobca svoj nárok na náhradu o bolestné opiera o znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní. Menovaný znalec bol pribratý do trestného konania (v prípravnom konaní) orgánom činným v trestnom konaní v zmysle uts. § 142 ods. 1 Trestného poriadku za účelom posúdenia zdravotného stavu žalobcu ako poškodeného na účely trestného konania. V zmysle ust. § 3 ods. 2 a § 7 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o náhrade za bolesť“) sa náhrada za bolesť poskytuje na základe lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom a vydáva ho zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár lekársky posudok vypracoval. Pričom podľa ust. § 2 ods. 3 písm. d) Zákona o náhrade za bolesť posudzujúcim lekárom je lekár, ktorý poškodeného naposledy liečil v súvislosti s poškodením na zdraví. Z uvedeného vyplýva, že za účelom priznania náhrady bolestného je potrebné vypracovanie znaleckého posudku v zmysle Zákona o náhrade za bolesť, teda znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní je v prejednávanej veci právne bezvýznamný, a preto žalovaný navrhuje, aby súd na tento neprihliadal. Okrem uvedeného, posudzujúci lekár na účely priznania náhrady bolestného vypracováva znalecký posudok za splnenia zákonných podmienok a pri dodržaní zásad pre hodnotenie bolesti ustanovených v citovanom zákone. S poukazom na uvedené, ako aj na skutočnosť, že žalobca opiera nárok o náhradu bolestného o znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní, teda na iný účel ako za účelom priznania náhrady bolestného, a navyše znalcom, ktorý nebol ošetrovujúcim lekárom žalobcu v súvislosti s poškodením jeho zdravia, považuje žalovaný tento nárok žalobcu v celom rozsahu za neopodstatnený. Odhliadnuc od uvedeného, žalovaný namieta aj bodové ohodnotenie bolesti, ktoré znalec pribratý v trestnom konaní stanovil vo výške 125 bodov. Uvedené ohodnotenie žalovaný rovnako namieta aj v trestnom konaní. Pokiaľ ide o zranenia opísané žalobcom, tieto žalovaný považoval a aj naďalej považuje za umelo vykonštruované a skreslené, uvádzané žalobcom zámerne s úmyslom dosiahnuť prospech. Uvedenému nasvedčuje aj fakt, že zranenia žalobcu si nevyžadovali dlhodobú dočasnú práceneschopnosť, ktorá trvala iba dva mesiace aj to len kvôli okolnosti, že žalobca vykonáva výškové práce, teda za bežných okolností by táto trvala oveľa menej. Nehovoriac o tom, že v praxi je bežné, že pacient zostáva dočasne práceneschopným dlhšie aj na základe vlastnej žiadosti, ale už bez potreby dodržiavania liečebného režimu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v celom rozsahu spochybňuje samotný nárok žalovaného na náhradu bolestného ako aj jeho výšku, týmto namieta aj nárok žalobcu na náhradu straty na zárobku, keďže aj tento nárok závisí od rozsahu a intenzity poškodenia zdravia žalobcu ako poškodeného priamo žalobcom, ktoré musí byť jednoznačne v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalobcu, pričom toto nebolo v prejednávanej veci preukázané.

3. Žalobca v replike uviedol, že v ust. § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa pripúšťa stanovenie výšky bolestného aj na základe znaleckého posudku. Samotný fakt, že žalobca nepredložil lekársky posudok nemôže mať automaticky za následok neúspech žalobcu (ako poškodeného) v tomto konaní. Lekársky posudok môže byť jedným, nie však jediným dôkazným prostriedkom, ktorým žalobca môže preukázať svoj nárok a jeho dôvodnosť. Z vyššie cit. ust. zák. možno vyvodiť, že činnosť znalcov plní k lekárskej posudkovej činnosti kontrolnú funkciu a činnosti znalcov na jednej strane a lekárskej posudkovej činnosti pri vydávaní lekárskeho posudku na strane druhej sú tak vzájomne previazané. V zmysle ustálenej súdnej praxe však zároveň vyplýva, že nedodržanie takého postupu (že vypracovaniu znaleckého posudku musí predchádzať vypracovanie lekárskeho posudku) nemá automaticky za následok neúspech žalobcu v konaní. Ak prijmeme ako fakt, že znalecký posudok môže v zmysle zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženia spoločenského uplatnenia určiť výšku bolestného, a zároveň platí, že znalecký posudok je kontrolným (teda de facto konečným či vyšším) hodnotením výšky bolestného voči lekárskeho posudku, je požiadavka na lekársky posudok irelevantná. Žalobca nevidel ako hospodárne či efektívne, ale ani ako nevyhnutné vyžadovať lekársky posudok, keď je vypracovaný znalecký posudok, ktorý má zo zákona voči lekárskeho posudku kontrolnú funkciu. Skutočnosť, že súd pri posudzovaní nárokov na bolestné vychádza zo znaleckého posudku vyhotoveného v trestnom konaní je prirodzená a ustálená (napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov pod sp. zn.: 6Co/141/2017 zo dňa 27.03.2018, odsek 25). V neposlednom rade poukázal na

skutočnosť, že žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil znalecký posudok. Výhrada žalovaného smerujúca k tomu, ako žalobca opísal zranenia, je nenáležitá, keďže žalobca vo svojej žalobe opísal skutok a zranenia tak, ako ho ustálil tunajší súd v trestnom konaní pod sp. zn. 6T/31/2018. Bod I žaloby je citáciou výrokovej časti vydaného trestného rozkazu. Žalovaný spochybňuje príčinnú súvislosť, ale aj dĺžku práceneschopnosti žalobcu, ktorá tvorí podklad na určenie jeho nároku. K tejto výhrade uvádzame, že príčinná súvislosť medzi práceneschopnosťou žalobcu a jej následnou dĺžkou trvania (a dĺžkou liečenia) vyplýva z výrokovej časti už spomínaného rozhodnutia tunajšieho súdu v trestnom konaní. Proti tomuto výroku žalovaný nepodal opravný prostriedok. Žalobca si svoj nárok uplatňuje výlučne za obdobie, ktoré presne korešponduje s obdobím, ktoré je obsiahnuté vo výrokovej časti uvedeného Trestného rozkazu. Plnú pracovnú schopnosť žalobcu povolila neurologička až po jednoznačnom vylúčení možného rizika, ktoré mohlo ovplyvniť bezpečnosť žalobcu pri práci.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že podľa zákona č. 437/2004 Z.z. vypracovanie znaleckého posudku prichádza do úvahy iba v tom prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia „v už vypracovanom lekárskom posudku“ v zmysle Zákona o náhrade za bolesť, ak o neho požiada poškodený alebo škodca, teda v danom prípade by sa jednalo o znalecký posudok, ktorého podkladom by bol už vypracovaný lekársky posudok. Pokiaľ ide o znalecké posudky vypracované „na účely“ trestného konania, postup ako aj podmienky jeho vypracovania upravuje zákon o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ktorý v porovnaní so Zákonom o náhrade za bolesť upravuje odlišné podmienky a postupy pre vypracovanie znaleckého posudku. Preto vypracovaný znalecký posudok, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku žalobcu. Žalovaný trvá na svojom vyjadrení, že súd pri rozhodovaní o výške náhrady bolestného musí vychádzať z lekárskeho posudku, ktorý je vypracovaný v zmysle zákona o náhrade za bolesť. V prípade znaleckého posudku, na ktorý žalobca odkazuje, znalec nebol ošetrovateľom žalobcu, teda nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady bolestného. Ďalšou zo zákonných podmienok pre vypracovanie lekárskeho posudku je „ustálenie“ zdravotného stavu poškodeného. Uvedená zákonná podmienka vyplýva z ust. § 8 ods. 4 Zákona o náhrade za bolesť, v zmysle ktorého „sa lekársky posudok vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený“. Zo znaleckého posudku vypracovaného na účely trestného konania a v čase vedenia trestného konania, nie je možné zistiť, či zdravotný stav žalobcu ako poškodeného bol už ustálený, keďže tento znalecký posudok bol vypracovaný za účelom posúdenia charakteru a závažnosti zranení poškodeného. Podľa skutkovej vety obsiahnutej v Trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV bol skutok spáchaný 04.08.2018, pričom znalecký posudok znalca MUDr. Mareka Viciána, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, bol vypracovaný krátko po spáchaní skutku (znalec bol vyšetrovateľom pribratý uznesením zo dňa 16.08.2018). Vzhľadom na uvedené ako aj s poukazom na žalobcom v žalobnom návrhu opísané zranenia (pomliaždenie tváre s otrasom mozgu, tržnú ranu v záhlaví ošetrovaná, krvácanie pod mozgovú obaly lebky) je možné dôvodné predpokladať, že v danom prípade sa nemôže jednať o znalecký posudok, ktorý by nepochybne vychádzal z ustáleného zdravotného stavu žalobcu. V prípade, že súd dospeje k spoľahlivému záveru, že žalobcom označený znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v zmysle zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch na účely trestného konania, je relevantným podkladom aj pre jeho rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu, navrhujeme, aby bol v tomto prípade vykonaný kontrolný znalecký posudok. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobcu, ktorý ohľadom nároku straty na zárobku odkazuje na rozhodnutie trestného súdu. Ako už žalobca uviedol, civilný súd je viazaný odsudzujúcim rozhodnutím v rozsahu preukázaného spáchaného trestného činu a v rozsahu osoby páchatela, teda nie je viazaný rozsahom a výškou škody (v danom prípade rozsahom spôsobenia poškodenia na zdraví vrátane dĺžky práceneschopnosti a doby liečenia), a to ani v prípade, že je škoda kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu ako ani skutkovým základom uplatneného nároku tak, ako ho zistil trestný súd (R 22/1979).

5. Vo vyjadrení k znaleckému posudku navyše uviedol, že spochybňuje aj správnosť a preskúmateľnosť vypracovaného znaleckého posudku. Pokiaľ ide o samotnú klasifikáciu poškodenia zdravia žalobcu a následne jeho bodové ohodnotenie znalcom obsiahnuté v znaleckom posudku, ako už žalovaný uviedol, toto už namietal v trestnom konaní, kedy spochybňoval rozsah ako aj závažnosť poškodení, ktoré žalovaný považoval a stále považuje za umelo vykonštruované a skreslené, uvádzané s úmyslom dosiahnuť finančný prospech. Žalovaný rovnako namieta aj dĺžku doby liečenia. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, doba dočasnej pracovnej neschopnosti síce trvala 9 týždňov, ale podstatnou okolnosťou pre jej trvanie bolo, že táto bola ovplyvnená charakterom pracovného zaradenia žalobcu,

ktorý pracoval vo výškach, kedy plnú pracovnú schopnosť neurologička povolila až po jednoznačnom vylúčení možného rizika, ktoré by mohlo ovplyvniť jeho bezpečnosť pri práci. To znamená, že pri bežných zamestnaniach, na vykonávanie ktorých sa nevyžadujú tak náročné aj zdravotné podmienky na zamestnancov, by doba liečenia trvala oveľa menej. Z uvedeného dôvodu, dĺžka doby liečenia, počas ktorej sa malo iba vylúčiť možné riziko nebezpečenstva vzniku úrazu pri práci, nemožno zohľadňovať pri klasifikácii poškodenia zdravia a jeho bodového ohodnotenia, ale iba pri strate na zárobku. V tejto súvislosti žalovaný poznamenáva že skutočné obmedzenie bežného spôsobu života žalobcu bolo počas jeho pobytu v nemocnici, čo trvalo 7 dní a obdobie po prepustení z nemocnice s nutnosťou dodržiavať kľudový liečebný režim, ktoré trvalo približne 2 - 3 týždne. Žalovaný zastáva názor, že rozhodnutie súdu o náhrade bolestného musí vychádzať zo skutočného stavu tak, aby rozhodnutie bolo spravodlivé a nedôvodne nezvýhodňovalo poškodeného. Okrem uvedeného, zo znaleckého posudku nie je zrejmé, na základe akých skutočností znalec dospel k bodovému ohodnoteniu poranení žalobcu ako poškodeného, keďže znalecký posudok neobsahuje žiadne zdôvodnenie klasifikácie poškodenia zdravia ani jeho ohodnotenia na uvedený počet bodov, teda vypracovaný znalecký posudok je v tomto smere nepreskúmateľný. Napriek uvedenému, žalovaný uvádza, že pokiaľ ide o klasifikáciu poškodenia zdravia a jeho bodové ohodnotenie, konajúci súd v zmysle ust. § 193 Civilného sporového poriadku nie je viazaný závermi znalca, ale iba v tom, že trestný čin bol spáchaný a kto ho spáchal. Preto žalovaný navrhuje, aby súd na predložený znalecký posudok aj z vyššie uvedených dôvodov neprihliadal.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

6.1. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.01.2019, č.k. 6T/31/2018 - 185, právoplatným dňa 25.01.2019, súd uznal žalovaného za vinného, že dňa 04.08.2018 v čase približne o 23.43 hod. na križovatke ulíc K. a D. v G. v O. J. I. po predchádzajúcom slovnom konflikte napadol žalobcu, a to tým spôsobom, že ho opakovane sotil a následne ho päťou pravej ruky udrhel do oblasti brady, následkom čoho žalobca padol na zem, čím žalobcovi spôsobil pomliaždenie tváre s otrasom mozgu, tržnú ranu v záhlaví ošetrenú chirurgickým zošitím, krvácanie pod mozgovú obalu lebky v čelovej oblasti mozgu vpravo liečené konzervatívne s hospitalizáciou od 04.08.2018 do 11.08.2018 a následnou práceneschopnosťou a dobou liečenia do 10.10.2018, ovplyvnenom typom pracovného zaradenia žalobcu (č.l. 6 - 7 spisu). Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu (ŽSR, Bratislava) zo dňa 31.01.2019 vyplýva, že v období od 05.08.2018 - 10.10.2018 /PN/ by mal žalobca, v prípade, že by nebol práceneschopný vyplatenú mzdu v čiastke 2.346,10 eur (hrubá mzda)/1.706,36 eur (čistá mzda). Za obdobie od 05.08.-14.08.2018 /náhrada príjmu pri PN/ bola žalobcovi vyplatená čiastka 210,92 eur. Za obdobie od 15.08.- 10.10.2018 vyplatila nemocenské dávky Sociálna poisťovňa Bratislava (č.l. 5 spisu). Z výpisu z účtu N. vyplýva, že v dňoch 13.11.2018 až 14.09.2018 bola na účet od Sociálnej poisťovne prijatá nemocenská dávka v celkovej výške 1.102,10 eur, čo bolo potvrdené aj Sociálnou poisťovňou potvrdením o vyplatených nemocenských dávkach poisťovňou žalobcovi v období od 01.08.2018 do 31.10.2018 (č.l. 47 - 56 spisu). Zo znaleckého posudku č. XXXXXX - XX/XX vypracovaného S.. S. I., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia vo veci poškodeného žalobcu vyplýva, že žalobca utrpel zranenia, pomliaždenie tváre s otrasom mozgu s ohodnotením na 30 bodov, tržnú ranu v záhlaví ošetrenú chirurgickým zošitím ohodnotenú na 10 bodov a krvácanie pod mozgovú obalu lebky v čelovej oblasti mozgu vpravo liečené konzervatívne, bez operácie ohodnotenú na 85 bodov. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 19.10.2018, na základe lekárskeho správ a vyšetrenia žalobcu dňa 05.10.2018 a 11.10.2018 (č.l. 62 - 95 spisu).

7. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

7.1. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia.

7.2. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“), pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

7.3. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny

rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

7.4. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

7.5. Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z., ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

7.6. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

7.7. Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z.z., ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny.

7.8. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

7.9. Podľa § 442 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

8. V konaní nebolo sporné, že žalovaný spôsobom uvedeným v trestnom rozkaze, ktorým bol právoplatne odsúdený za prečin výtržníctva v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, spôsobil poškodenie zdravia žalobcovi. Sporné bolo, či má žalobca nárok na bolestné a na náhradu za stratu na zárobku vo výške uplatnenej v žalobe na základe dôkazov predložených v konaní.

9. Žalovaný namietal, že znalecký posudok predložený žalobcom v konaní za účelom priznania bolestného, nebol vypracovaný na účely konania o náhrade za bolesť. Namietal, že bolestné je možné v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. priznať len na základe predloženého lekárskeho posudku vypracovaného ošetrojúcim lekárom poškodeného, a je neprípustné, aby bol nárok na bolestné priznaný na základe znaleckého posudku vypracovaného pre účely trestného konania.

10. V zákone č. 437/2004 Z.z. (§ 3 ods. 2 a § 4 ods. 2) je uvedené, že náhrada za bolesť a SSU sa poskytuje na základe lekárskeho posudku, pričom až keď vzniknú dôvodné pochybnosti o výške bodového ohodnotenia v lekárskom posudku, môžu oprávnené osoby podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. požiadať o vypracovanie znaleckého posudku. Uplatnením nároku na náhradu škody na zdraví výlučne zo znaleckého posudku však poškodený neporušil žiadne ustanovenie zákona č. 437/2004 Z.z. S výkladom zákona podľa žalovaného, že poškodený pri uplatnení nároku na bolestné a SSU je povinný predložiť výlučne lekársky posudok, sa nemožno stotožniť, a to aj z toho dôvodu, že v prípade, ak by ošetrojúci lekár bezdôvodne odmietol vypracovať lekársky posudok, poškodený by si nemohol uplatniť svoj nárok voči nemu ako poskytovateľovi náhrady. Poškodený totiž nemá žiadnu možnosť ako „prinútiť“ ošetrojúceho lekára, aby mu vypracoval lekársky posudok. V prípade takejto situácie by bol poškodený, vzhľadom na pasívne správanie ošetrojúceho lekára za účelom riadneho a včasného uplatnenia nároku, nútený požiadať o vypracovanie znaleckého posudku, keďže aj poškodený je oprávnený v pochybnostiach o správnosti lekárskeho posudku požiadať o jeho vypracovanie. Navyše znalecký posudok má voči lekárskeho posudku zo zákona č. 437/2004 Z.z. kontrolnú funkciu v prípade pochybností o lekárskom posudku. Ošetrojúci lekár pozná najlepšie zdravotný stav svojho pacienta (poškodeného), tak ako správne uvádzal žalovaný, avšak štandardne aj pri znaleckom skúmaní je poškodený, po preštudovaní kompletnej zdravotnej dokumentácie, podrobený osobnému vyšetreniu

znalcom, tak ako aj v prejednávanom prípade, kde bol žalobca ako poškodený znalcom dvakrát vyšetrený, druhýkrát po ustálení zdravotného stavu. Preto súd nepovažoval za potrebné, aby žalobca v konaní predložil lekársky posudok na uplatnenie nároku na bolestné a pristúpil k preskúmaniu predloženého znaleckého posudku.

11. Žalovaný namietal, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom trestného konania, kedy zdravotný stav žalobcu ako poškodeného nebol ešte ustálený, a tiež, že je nepreskúmateľný, keďže nie je odôvodnené znalcom uvedené bodové ohodnotenie zranení žalobcu. Súd uvádza, že nie je relevantné, v akom konaní bol znalecký posudok vypracovaný, keďže účelom znaleckého posudku je rovnako ako v konaní o náhradu za bolesť posúdenie zranení poškodeného žalobcu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného dňa 04.08.2018, preto súd predložený znalecký posudok považoval za relevantný podklad na rozhodovanie o bolestnom v konaní. V uvedenom znaleckom posudku, tak ako by to bolo aj v prípade lekárskeho posudku a znaleckého posudku vypracovaného na účely konania o náhrade za bolesť, znalec pri jeho vypracovávaní vychádzal zo zdravotnej dokumentácie žalobcu a tiež z výsledkov osobného vyšetrenia žalobcu v dňoch 05.10.2018 a 11.10.2018, pričom pracovná neschopnosť žalobcu trvala do 10.10.2018, kedy bol zdravotný stav žalobcu ako poškodeného považovaný za ustálený. Znalec bodovo ohodnotil zranenia žalobcu spolu na 125 bodov. Pri uvádzaní zranení žalobcu ako poškodeného znalec vychádzal zo zdravotnej dokumentácie žalobcu, vyšetrenia žalobcu, pričom rovnaké zranenia zistené znalcom boli súčasťou skutkovej vety trestného činu spáchaného žalovaným voči žalobcovi, za ktoré bol žalovaný trestným rozkazom právoplatne odsúdený, keďže voči uvedenému trestnému rozkazu žalovaný nepodal opravný prostriedok. Žalovaný tvrdil, že rozsah zranení žalobcu v trestnom konaní namietal. Na preukázanie uvedeného tvrdenia žiadny dôkaz nepredložil, ani žiadny dôkaz vykonať nenavrhol. Súd jeho tvrdeniu neuveril, a aj na základe uvedeného považoval súd za preukázaný rozsah zranení vzniknutých v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného dňa 04.08.2018 vyplývajúci zo znaleckého posudku, pričom v rovnakom rozsahu boli zranenia súčasťou skutkovej vety trestného rozkazu, a to konkr. pomliaždenie tváre s otrasom mozgu, tržná rana v záhlaví ošetrovaná chirurgicky zošitím a krvácanie pod mozgovú obalu lebky v čelovej oblasti mozgu liečené konzervatívne, bez operácie. Uvedené preukázané zranenia znalec bodovo ohodnotil v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. spolu na 125 bodov (pomliaždenie tváre s otrasom mozgu podľa položky I.223a na 30 bodov, tržná rana v záhlaví ošetrovaná chirurgicky zošitím podľa pol. I.1 na 10 bodov /5 - 10 bodov/ a krvácanie pod mozgovú obalu lebky v čelovej oblasti mozgu vpravo liečené konzervatívne, bez operácie 85 bodov /85 - 340 bodov/). Bodové ohodnotenie znalca v konaní preukázaných zranení žalobcu nebolo slovne odôvodnené, avšak zranenia žalobcu boli znalcom ohodnotené na dolnej hranici bodového rozpätia, ktoré zákon č. 437/2004 Z.z. umožňuje stanoviť podľa závažnosti vzniknutého zranenia, pričom v prílohe č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z. pomliaždenie tváre je podľa pol. I.4 v hodnote 5 bodov, otras mozgu - ľahkého stupňa je podľa pol. I.223 v hodnote 30 bodov, rana (tržná, rezná, tržne zmliazdená) vrátane operačnej revízie a sutyry je podľa I.2 v hodnote 5 - 10 bodov, a krvácanie vnútrolebečné je podľa pol. I.227 v hodnote 85 - 340 bodov. Súd tu uvádza, že znalec tržnú ranu ohodnotil na 10 bodov, t.j. o 5 bodov viac, ako v dolnej hranici umožňuje priznať zákon č. 437/2004 Z.z. za toto zranenie, avšak za pomliaždenie tváre, ktoré ako zranenie znalec vo svojich záveroch uviedol (uvedené je aj súčasťou skutkovej vety trestného rozkazu), neurčil bodovú hodnotu, pričom podľa prílohy č. 1 bod I.4 zákona č. 437/2004 Z.z. je bodová hodnota za pomliaždenie tváre určená zákonom pevne na 5 bodov. Súd s poukazom na uvedené považoval určenie bolestného vo výške 125 bodov znalcom ako bolestné určené v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. v najnižšej možnej výške. Na základe uvedených zistení, súd z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal kontrolné znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným za účelom preukázania zranení žalobcu, ktoré považoval za neúčelné, keďže zranenia vzniknuté žalobcovi konaním žalovaného považoval za preukázané (pomliaždenie tváre, otras mozgu, tržná rana, krvácanie do mozgu), pričom bodové hodnotenie za uvedené zranenia bolo stanovené znalcom na spodnej hranici zákonom stanoveného bodového rozpätia, a teda ani prípadné znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným ako obrana v konaní by za tejto dôkaznej situácie nemohlo priniesť žalovanému lepší výsledok v konaní.

12. Na základe uvedeného zaviazal súd žalovaného na zaplatenie náhrady za bolesť vo výške 2.385,- eur (125 bodov x 19,08 eur - hodnota bodu na určenie sumy náhrady za bolesť platná v roku 2018 v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z.).

13. Žalobca si spolu s bolestným uplatnil aj nárok na náhradu za stratu na zárobku. Žalovaný výšku náhrady za stratu na zárobku uplatnenej žalobcom namietal, keďže túto považoval za prehnanú,

nedôvodnú najmä s poukazom na to, že pracovná neschopnosť žalobcu v takom rozsahu bola spôsobená výlučne charakterom jeho práce, keďže pracuje vo výškach.

14. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR (PL. ÚS 10/2016) ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka o náhrade na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 ústavy, a to z dôvodu, že dotknutým poškodeným garantuje náhradu straty na zárobku len v redukovanej výške, a to buď následkom uplatnenia daňovo-odvodových predpisov, alebo aj z dôvodu spojenia s pravidlami verejného sociálneho poistenia, ktoré pri regulácii zodpovedajúcich vymeriavacích základov dávok nemocenského poistenia celkom prirodzene nie sú nastavené tak, aby poškodenému počas práceneschopnosti zaistili príjem dosahujúci spolu s náhradou podľa § 446 Občianskeho zákonníka disponibilný príjem pred škodovou udalosťou. Dochádza tak k znevýhodneniu poškodených podľa § 446 Občianskeho zákonníka zo skupiny ostatných porovnateľných majetkovo poškodených v dôsledku civilno-právneho deliktu, a to bez ospravedlniteľného dôvodu, čo je v rozpore s ústavným princípom rovnosti.

15. Na základe uvedeného, keďže vyššie uvedené ustanovenie zákona sa stalo v dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu SR neúčinné, a doposiaľ nedošlo k prijatiu novely Občianskeho zákonníka ohľadom náhrady na strate na zárobku, posudzoval súd nárok žalobcu na stratu na zárobku podľa všeobecného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka o náhrade škody ako náhradu ušlého zisku. Keďže žalobca v dôsledku poškodenia zdravia žalovaným bol preukázateľne dočasne práceneschopný v dňoch 04.08.2018 až 10.10.2018, pričom v tomto období mu bola zamestnávateľom vyplatená náhrada príjmu vo výške 210,92 eur a Sociálnou poisťovňou - Bratislava mu boli v tomto období vyplatené nemocenské dávky v celkovej výške 1.102,10 eur, zaviazal súd žalovaného na zaplatenie 393,34 eur ako rozdielu toho, čo by bol žalobca preukázateľne zarobil za obdobie jeho práceneschopnosti v prípade, ak by nedošlo k jeho poškodeniu zdravia žalovaným, t.j. sumu 1.706,36 eur/netto a toho, čo mu zamestnávateľ a Sociálna poisťovňa počas tohto obdobia v dôsledku jeho práceneschopnosti uhradili, t.j. spolu sumu 1.313,02 eur (210,92 eur + 1.102,10 eur).

16. K námietke žalovaného, že objektívne by práceneschopnosť žalobcu netrvala tak dlho, ak by nemal zamestnanie, v ktorom pracuje vo výškach, súd uvádza, že pri náhrade škody sa nevychádza z modelovej situácie. Tento inštitút slúži na to, aby sa odstránili dôsledky protiprávneho konania, čo v prejednávanej príhode znamená, že žalovaný ako škodca zabezpečí žalobcovi ako poškodenému príjem (zisk), ktorý by preukázateľne dosiahol, keby nebol práceneschopný v dôsledku protiprávneho konania žalovaného.

17. Keďže súd považoval za preukázané, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného dňa 04.08.2018 utrpel žalobca zranenia v hodnote najmenej 125 bodov v zmysle prílohy č. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., v dôsledku ktorých bol v dňoch 04.08.2018 až 10.10.2018 práceneschopný, zaviazal súd žalovaného na zaplatenie 2.778,34 eur žalobcovi ako súčet priznaného bolestného 2.385,- eur a náhrady ušlého zisku 393,34 eur. Spolu s dlžnou sumou zaviazal súd žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka odo dňa 24.03.2019 (22.03.2019 - deň doručenia žaloby, t.j. výzvy na plnenie, 23.03.2019 povinnosť dlh splniť, 24.03.2019 prvý deň omeškania s plnením dlhu) až do zaplatenia, keďže nebolo preukázané, že by žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy vyzval už skôr. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi (neúspešný bol len v nepatrnej časti príslušenstva) priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.